

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Dumitru mardari
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ludmila Zagrudnaia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ludmila
Zagrudnaia împotriva Societății pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare cu privire
la încasarea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului,
împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La data de 30 decembrie 2016, Ludmila Zagrudnaia a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare cu privire la
încasarea prejudiciului material și moral în legătură cu neplata la timp a salariului.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea din 15 ianuarie 2016 a
Judecătoriei Bălți, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de
Ludmila Zagrudnaia împotriva Societății pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare
cu privire la încasarea restanței la salariu și a dobânzii de întârziere, fiind dispusă
încasarea în beneficiul său a sumei de 90 782,57 de lei cu titlu de restanță la salariu. În
rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea din 15 ianuarie 2016 a Judecătoriei Bălți, a
contestat-o cu apel, care prin decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți a fost admis
apelul declarat de Ludmila Zagrudnaia, casată parțial hotărârea din 15 ianuarie 2016 a
Judecătoriei Bălți și pronunțată o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea privind
încasarea restanței salariale și dobânda de întârziere. Sa încasat de la Societatea pe
Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare, în beneficiul Ludmillei Zagrudnaia restanța la
salariu în sumă de 137 787 de lei și dobânda de întârziere în sumă de 39 920,98 de lei.

Nefiind de acord cu decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți, a contestat-o
cu recurs.

Prin decizia din 16 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată
decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți, în partea încasării dobânzii de întârziere
în sumă de 39 920, 98 de lei și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre prin care
s-a respins cerința Ludmillei Zagrudnaia împotriva Societății pe Acțiuni „Flautex” în

proces de lichidare, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere. În rest decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți a fost menținută.

Astfel, prin decizia din 31 mai 2016 a Curții de Apel Bălți, s-a constatat o restanță salarială pentru perioada anului 2013 până la 30 noiembrie 2015 în cuantum de 137 787 de lei.

A susținut reclamanta că, deoarece administrația Societății pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare refuză achitarea plăților salariale, consideră oportună aplicarea sancțiunilor prevăzute de Codul muncii, precum este obligația angajatorului de a repara prejudiciul cauzat persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, iar până în prezent nu i-au fost achitate restanțele salariale.

La data de 31 martie 2014, restanța salarială constituia 90 782,57 de lei, la data de 31 ianuarie 2015 restanța salarială constituia suma de 127 787 de lei, la data de 30 noiembrie 2016 restanța salarială constituia suma de 137 787 lei iar la data de 30 decembrie 2016, 137 787 de lei.

Conform art. 330 alin. (1) și (2) Codul muncii, angajatorul va fi obligat de ai repara prejudiciul cauzat în sumă de 121 063,80 de lei, în corespundere cu următorul calcul: la 31 martie 2014 restanța constituie 90 782,57 de lei, aceasta urma a fi achitată până la 31 martie 2014.

De la 31 martie 2014 până la 30 ianuarie 2015 sunt 306 zile, astfel, $90\,782,57$ de lei $\times 0,1\%$ pentru fiecare zi de întârziere $\times 306$ zile = $27\,778,68$ de lei.

La 31 ianuarie 2015 restanța constituia suma de 127 787 de lei, aceasta urmând a fi achitată până la 31 ianuarie 2015. De la 31 ianuarie 2015 până la 30 noiembrie 2015 sunt 303 zile. $127\,787$ lei $\times 0,1\%$ pentru fiecare zi de întârziere $\times 303$ zile = $38\,720,37$ de lei.

La 30 noiembrie 2016 restanța constituia 137 787 de lei, aceasta urmând a fi achitată până la 30 noiembrie 2015. De la 30 noiembrie 2015 până la 30 noiembrie 2016 sunt 365 zile. $137\,787$ lei $\times 0,1\%$ pentru fiecare zi de întârziere $\times 365$ zile = $50\,293,35$ de lei.

La 30 decembrie 2016 restanța era de 137 787 de lei. De la 30 noiembrie 2016 până la 31 decembrie 2016 sunt 31 de zile, $137\,787$ de lei $\times 0,1\%$ pentru fiecare zi de întârziere $\times 31$ zile = $4\,271,40$ de lei.

Respectiv, $27\,778,68$ de lei + $38\,720,37$ de lei + $50\,293,35$ de lei + $4\,271,40$ de lei = $121\,063,80$ de lei.

După devenirea irevocabilă a hotărârii din 20 octombrie 2015 a Judecătoriei Bălți, pentru a obține certificatul cu privire la salariul său inclusiv și restanța la acesta a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată, deoarece Societatea pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare a ignorat și a încălcat drepturile sale. A suportat umilințe, înjosire de la administrația Societății pe Acțiuni “Flautex” în proces de lichidare, care erau nemulțumiți că pe cale legală a purces să-și apere drepturile sale. Din aceste considerente starea sa de sănătate a fost foarte mult afectată.

Totodată, s-a adresat la Inspekția Muncii, iar în februarie 2014, Comisia de lichidare formal a restabilit-o în funcție, fără a-i restitui însă ștampila întreprinderii și actele acesteia. Au fost transmise doar bunurile și actele de la depozite, secții și contabilitate.

La 25 martie 2014 a suportat o intervenție chirurgicală și s-a aflat în concediu medical, însă, cu toate acestea la 28 martie 2014 a fost convocată ședința comisiei de lichidare fiind eliberată din funcție în legătură cu expirarea contractului individual de muncă la 31 martie 2014, fără a-i fi achitat concediul medical.

Adunarea generală a acționarilor așa și nu a fost convocată în martie - aprilie 2014, după cum era programat. Din motiv că noua administrație nu a convocat adunarea acționarilor, nu au putut fi operate modificări în actele de constituire la Camera Înregistrării de Stat și au fost lipsiți de semnătura electronică pe rapoarte la Inspectoratul Fiscal de Stat.

Peste jumătate de an, a fost convocată adunarea generală a acționarilor în formă de corespondență, fără a fi modificată componența comisiei de lichidare.

Conform legislației muncii i se cuvenea plata restanței salariale la momentul eliberării sale din funcție, motiv din care a scris un șir de cereri ce au rămas fără răspuns, fiind totalmente ignorate.

A solicitat Ludmila Zagrudnaia încasarea de la Societatea pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în sumă de 121 063,80 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei.

La 18 octombrie 2017, Ludmila Zagrudnaia a depus cerere de concretizare a acțiunii prin care și-a majorat pretențiile în partea prejudiciului material și moral, solicitând încasarea sumei de 40 096,02 lei, cu titlu de prejudiciu material pentru perioada 1 ianuarie 2017 - 18 octombrie 2018, iar în total suma de 161 782,82 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei, cauzat în legătură cu neplata la timp a salariului.

La 23 ianuarie 2018, Ludmila Zagrudnaia a mai depus o cerere de concretizare a acțiunii prin care și-a majorat pretențiile, solicitând încasarea sumei de 175 148,45 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 60 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral.

Prin hotărârea din 6 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la Societatea pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul Ludmilei Zagrudnaia suma de 175 148,45 de lei cu titlu de prejudiciu material. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate. S-a încasat de la Societatea pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare în beneficiul statului suma de 5 254,44 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare, s-a casat parțial hotărârea din 6 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, în partea încasării prejudiciului material și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Zagrudnaia Ludmila împotriva Societății pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare cu privire la repararea prejudiciului material în legătură cu neplata la timp a salariului. În rest hotărârea a fost menținută fără modificări.

Prin decizia din 26 iunie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Ludmila Zagrudnaia, s-a casat integral decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare, a fost respins apelul incident depus de Ludmila Zagrudnaia, s-a casat hotărârea din 6 februarie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins acțiunea înaintată de Ludmila Zagrudnaia împotriva Societății pe Acțiuni „Flautex” în proces de lichidare cu privire la încasarea prejudiciului material în legătură cu neplata salariului și încasării taxei de stat, ca fiind neîntemeiată. S-a menținut hotărârea în partea respingerii acțiunii privind încasarea prejudiciului moral.

În favoarea acestei concluzii instanța de apel a indicat că, restanța la salariu a fost formată în perioada anului 2013 – 30 noiembrie 2015, când Societatea pe Acțiuni „Flautex” se afla în proces de lichidare, iar Ludmila Zagrudnaia deținea funcția de administrator al întreprinderii, care avea obligația de a administra întreprinderea în așa fel încât salariile să fie achitate la timp. Instanța de apel a reținut că, ține de vina Ludmillei Zagrudnaia pentru neachitarea la timp a salariilor. Neplata la timp a salariului a fost condiționată de administrarea necorespunzătoare a întreprinderii, care în acea perioadă se afla în proces de lichidare, motiv din care lipsesc temeiurile răspunderii patrimoniale ale Societății pe Acțiuni „Flautex” în baza art. 330 Codul muncii față de Ludmila Zagrudnaia.

La data de 15 decembrie 2019, Ludmila Zagrudnaia a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 21 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, la examinarea cauzei în apel, cererea de apela fost înaintată de avocatul Nicolae Corineț, care nu avea împuterniciri de a reprezenta întreprinderea.

A menționat că, instanța de apel a depășit limitele competenței sale și a încălcat prevederile art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă.

Instanța de apel eronat a concluzionat că, Ludmila Zagrudnaia deținând funcția de administrator urma să își achite salariul, deoarece, salariul nu a fost achitat de angajator, în persoana președintelui Comisiei de lichidare.

A solicitat Ludmila Zagrudnaia admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 6 februarie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central în partea respingerii acțiunii cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și anume: încasarea prejudiciului moral în mărime de 70 000 de lei, încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 73 de lei, a taxei de stat în sumă de 450 de lei și de a modifica suma prejudiciului material admis de prima instanță de la suma de 175 148,45 de lei la suma de 255 340,48 de lei.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 10 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Însă, intimații nu au depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Ludmila Zagrudnaia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Ludmila Zagrudnaia, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 12 septembrie 2019, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 15 octombrie 2019 (vol.II, f.d.54). Materialele cauzei atestă că, Ludmila Zagrudnaia a recepționat copia deciziei la data de 17 octombrie 2019 (vol.II, f.d.55).

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată de către Ludmila Zagrudnaia în interiorul termenului legal, or cererea de recurs a fost depusă prin intermediul oficiului poștal la data de 15 decembrie 2019 (vol.II, f.d.86).

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ludmila Zagrudnaia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Ludmila Zagrudnaia în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurente este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Ludmila Zagrudnaia nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a

deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Ludmila Zagrudnaia.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Ludmila Zagrudnaia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ludmila Zagrudnaia.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu